

Č. 12.627.

Honební právo: * Honební lístek je podle § 28 č. 6 čes. hon. zákona odepřítí, i když jde o odsouzení podmíněčné.

(Nález z 12. listopadu 1936 č. 15.873/36.)

Věc: Jan P. v Bělé n. S. proti rozh. zem. úřadu v Praze z 21. července 1934 o vydání honebního lístku.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okr. úřad v Ledči n. S. nevyhověl výměrem z 11. června 1934 žádosti Jana P. o vydání honebního lístku na rok 1934/35 z důvodů uvedených v § 28 čes. hon. zákona, ježto byl odsouzen okr. soudem v Ledči n. S. rozsudkem z 9. dubna 1934 pro přestupek § 460 tr. zákona k trestu vězení na dobu 5 dnů podmíněčně na dva roky.

Odvolání Jana P. žal. úřad nař. výměrem zamítl a vyslovil, že žádost o vydání honebního lístku může st-1 znovu podati teprve po uplynutí dvouleté doby od vydání rozsudku okr. soudem v Ledči n. S., jež mu byla podle §§ 1 a 3 zákona ze 17. října 1919 č. 562 Sb. povolena jako podmíněný odklad trestu, jestliže se v této době nedopustí nového trestného činu.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Na sporu jest otázka právních důsledků podmíněného odsouzení pro přestupek krádeže pro vydání honebního lístku podle § 28 bodu 6 čes. hon. zákona.

Podle § 5 zákona o podmíněčném odsouzení č. 562/1919 Sb. jsou odkladem trestu odloženy i právní následky, které trestní zákon nebo rozsudek spojuje s odsouzením. Z toho plyne, že právní následky, které jiné zákony než zákon trestní spojují s odsouzením, odkladem trestu odloženy nejsou. Takovým jiným zákonem jest i český honební zákon, který v § 28 bodu 6 stanoví, že není dovoleno vydávati honební lístek tomu, kdo byl nalezen vinen přestupkem krádeže.

St-1 má za to, že soud se zřetelem na ustanovení § 9 odst. 3 cit. zákona č. 562/1919 Sb. nesměl jeho podmíněčné odsouzení oznámiti úřadům správním v cestě úřední, ježto neběží prý o případy tam uvedené, a z toho dovozuje, že neúřední vědomost úřadů správních o podmíněčném odsouzení, resp. sdělení soudu tomuto zákonu se příčíci nemůže býti podnětem k odepření honebního lístku. Neprávem. Cit. § 9 odst. 3 zákona č. 562/1919 Sb. ve znění zákona č. 234/1924 Sb. stanoví sice přesně případy, kdy lze jiným úřadům než soudům podati zprávu o podmíněčném odsouzení, avšak v odstavci 2 výslovně uvádí, že smí-li býti z jiného důvodu ve veřejném zájmu podána zpráva o podmíněčném odsouzení za doby zkušební veřejnému úřadu, posoudí podle okolností případu ministr spravedlnosti. Je tedy zásadně přípustno podávati zprávy i v jiných případech veřejného zájmu, než v případech v zákoně výslovně stanovených. Případem veřejného zájmu je pak i vydání lístků honebních. Dlužno proto míti za to, že úřady honební jsou

podle § 28 bodu 6 čes. hon. zákona oprávněny odepřít vydání honebního lístku osobě pro přestupek krádeže podmíněčně odsouzené, která během zkušební doby o jeho vydání žádala.

St-l bere v odpor nař. rozhodnutí i co do výroku o době, kdy může znovu žádati o vydání honebního lístku, a tvrdí, že výrok ten je v rozporu s ustanovením § 28 bodu 6 čes. hon. zákona, který dobu tu činí závislou na projití, t. j. odpykání trestu, jež při podmíněčném odsouzení, osvědčí-li se vinník, vůbec nemůže nastati. Otázku tu nemusil však soud věcně řešiti, neboť — i když se připustí, že nař. výměr v této části je rozhodnutím (opatřením) podle § 2 zákona o ss, — nemohlo jím býti zasaženo do subjektivních práv st-lových, když st-l, jak dovozeno, nemá během zkušební doby právního nároku na vydání honebního lístku, a sám stojí na stanovisku, že honební lístek nelze vydati vinníku, jenž se během této doby neosvědčil.

Č. 12.628.

Samospráva obecní: * Poplatník nemá nároku na to, aby náklad na obecní vodovod byl hrazen poplatky ve smyslu § 28 zákona č. 329/1921 Sb.

(Nález z 12. listopadu 1936 č. 16.030/36.)

Věc: Josef P. v Roudně (adv. Dr. Rudolf Bayer z Bruntálu) proti rozh. zem. výboru v Brně z 1. září 1933 o vodném.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Proti usnesení obec. zastupitelstva v Roudně z 2. listopadu 1932, aby schodek obecního vodovodu pro 10.000 Kč byl uhrazen zvýšením obecních přírážek o 50%, st-l podal odvolání, v němž namítal, že náklady na zřízení a udržování obecního vodovodu hraditi je výhradně vodným. Žal. úřad v konečné instanci zamítl odvolání podstatně z důvodu, že obecní vodovod není podnikem výdělečným a nelze proto na jeho provoz vztahovati ustanovení § 22 obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb., t. j., aby příjmy kryly aspoň všechna vydání včetně úrokování a umořování základního kapitálu. Obec není povinna, nýbrž jen oprávněna vybírat poplatky za užívání vodovodu a není tedy také povinna předepisovati vodné v takové výši, aby jeho výnos kryl úplně potřebu vodovodu pro správní rok.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss:

Stížnost uznává, že vodovod není výdělečným podnikem, nýbrž v první řadě zařízením obecně prospěšným, zřízeným v zájmu veřejném. Tím doznává tedy implicite, že nepřichází tu v úvahu ustanovení § 22 obec. fin. nov. Přes to hájí však názor, že náklad na vodovod mají nésti v prvé řadě ti, kdož zařízení toho používají, a opírá jej o ustanovení §§ 27 a 28 obec. fin. nov. Z § 27 nelze však nic usuzovati už proto, že tento předpis byl zákonem č. 77/1927 Sb. zrušen. Paragraf 28 pak dává obci toliko právo (»obce jsou oprávněny«), neukládá jí však